

че бѣше живъ и здравъ; и че царицата бѣше побѣгнала съ сына си въ една провинція, която бѣше тя направила да ся възбуди. Златко, който ся бѣше вече прѣобразилъ въ своя си образъ, отидѣ въ столицѣтъ си и ся припозна за царъ; подиръ което, той писа едно твърдѣ почитателно писмо на царицѣтъ за да ѝ моли да не причинява бунъ; той ѝ поднесе едно добро чувство за неѣ и за брата си Скъпча. Царицата, която бѣше събрала една голѣма войскѣ, му отговори, че тя искаше царскѣтъ корона и че ще дойде да му ѣ отъмне отъ главѣтъ. Туй писмо неможѣ да докара Златка, та да излѣзи отъ почитаніето, което той дългуваше на царицѣтъ; но лошата тази жена, като ся научи че царъ Яко идеше на помощъ на пріятеля си Златка съ една голѣма войскѣ, принуди ся да пріемне прѣдложеніята на сына си. Князѣтъ прочее ся видѣ миренъ притяжателъ на царството си и ся ожени за Недѣ съ благодареніе на сичкытъ му подданныцы, които ся радвахъ че имавъ една толко краснѣ и въ сичко толко добрѣ царицѣ.

ГРОЗДАНА.

Драга учителко, този принцъ можали да поправи злото, което ся правеше на неговытъ подданныцы?

УЧИТЕЛКА.

Туй щѣ ви кажѣ други пѣтъ, чеда мои; остава ни да говоримъ още за живота на Златка, когато той стана царъ; но туй ще бѣде много дълго за днесъ.